Sygn. akt VIII C 2988/15

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Katarzyna Nowicka-Michalak

Protokolant: sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2016 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko (...) Bank (...) Spółce Akcyjnej w W. (...) Oddziałowi (...) w Ł.

o zapłatę

zasądza od (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. (...) Oddziału (...) w Ł. na rzecz M. M. kwotę 1.427,23 zł (jeden tysiąc czterysta dwadzieścia siedem złotych i dwadzieścia trzy grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 20 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty, przy czym począwszy od dnia 01 stycznia 2016 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz kwotę 227,00 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2988/15

UZASADNIENIE

W dniu 20 sierpnia 2015 roku powódka M. M., reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczyła przeciwko stronie pozwanej (...) Bank (...) w Ł. powództwo o zapłatę 1.427,23 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że zawarła ze stroną pozwaną umowę o prowadzenie rachunku bankowego wraz z przyznaną kartą debetową o nr (...)**** **** (...). Podniosła, że w dniu 28 lutego 2015 roku, podczas pobytu w R., została jej skradziona torba podręczna, w której m.in. znajdowała się wyżej wskazana karta debetowa. Stąd powódka skontaktowała się z przebywającym w Polsce mężem, który o godzinie 18.57 zastrzegł w jej imieniu skradzioną kartę. Powódka zgłosiła kradzież na najbliższym posterunku policji w R.. Wskazała, że o godzinie 18.30, 18.31 i 18.33 za pośrednictwem skradzionej karty debetowej dokonano trzech wypłat gotówki z bankomatu (...) na łączną kwotę 2.068,23 zł.

Powódka złożyła reklamację, w której zażądała zwrotu wskazanej kwoty od pozwanego. W odpowiedzi na powyższe pozwany wskazał, że
zgodnie z zapisami Regulaminu rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego, usług bankowości elektronicznej oraz karty debetowej w (...) Banku (...) SA § 43 ust. 1 - posiadacz karty ponosi odpowiedzialność za zobowiązania finansowe powstałe w wyniku operacji dokonanych przy użyciu utraconej karty do czasu zgłoszenia jej utraty w (...) Banku (...) SA do wysokości kwoty stanowiącej równowartość w złotych 150 euro (średni kurs euro ogłaszany przez NBP w dniu dokonania operacji). Wobec tego żądanie zapłaty określono na kwotę 1.427,23 zł, stanowiących różnicę

pomiędzy kwotą wypłaconą przez sprawców kradzieży a równowartością 150 euro. Powódka podniosła, że pozwany zakwestionował roszczenie powódki zarzucając jej niedopełnienie obowiązków wynikających w wyżej wskazanym Regulaminie, polegające na naruszeniu zasad dotyczących przechowywania karty
i ochrony numeru (...) poprzez niedochowanie należytej staranności i zasad bezpieczeństwa, o których mowa w § 43 Regulaminu. Nadto zarzucił powódce przechowywanie karty razem z numerem (...). W ocenie powódki z takim stanowiskiem pozwanego nie można się zgodzić, bowiem nieautoryzowane wypłaty nie nastąpiły z winy umyślnej powódki lub na skutek jej rażącego niedbalstwa. Dodała, że kradzież dotyczyła bagażu, który oprócz karty debetowej zawierał m.in. portfel z pieniędzmi oraz dowód rejestracyjny jej samochodu. Przy czym dowód osobisty powódka przechowywała w osobnym miejscu. Nadmieniła, że jako numer (...) ustalono rok urodzenia powódki, ale informacja ta nie była przechowywana czy też połączona z kartą. Zdaniem powódki nie sposób kwalifikować jako winy umyślnej, bądź rażącego niedbalstwa samego wyboru roku urodzenia jako numeru (...).

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 października 2015 roku pozwana (...) Bank (...) w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pełnomocnik strony pozwanej podniósł, że zgodnie z Regulaminem rachunków bankowych i kart debetowych dla klientów indywidualnych
w (...) Bank (...) SA – § 49 ust. 3 stanowi, że posiadacz rachunku ponosi odpowiedzialność w pełnej wysokości za nieautoryzowane operacje, jeżeli Posiadacz karty lub Użytkownik karty doprowadził do nich umyślnie albo wyniku umyślnego lub będącego skutkiem rażącego niedbalstwa naruszenia przez Posiadacza karty lub Użytkownika karty co najmniej jednego z obowiązków, o których mowa w § 37. Wskazany § 37 stanowi, że Posiadacz karty lub Użytkownik karty jest zobowiązany do: a) przechowywania karty
i ochrony (...), z zachowaniem należytej staranności i zasad bezpieczeństwa, b) nieprzechowywania karty razem z (...), c) nieudostępniania karty i (...) osobom nieuprawnionym. Wobec powyższego każdy klient banku, który zawarł umowę rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...), usługi bankowości elektronicznej oraz karty debetowej posiada regulamin, stanowiący integralną część umowy rachunku bankowego, który dokładnie określa obowiązki klienta co do posiadania karty kredytowej, jaki i sposobu z jej korzystania, a także wskazuje na działania jakie klient musi podjąć
w przypadku utraty lub zagubienia karty kredytowej. Stąd w ocenie pozwanego powódka miała świadomość o ciążących na niej obowiązkach
w zakresie zabezpieczenia karty kredytowej, jak i numeru (...), tym bardziej o tym, że w przypadku nieprzestrzegania Regulaminu może ponieść dolegliwości finansowe zgodnie z § 49 ust. 3 w związku z § 37 wskazanego Regulaminu. Pełnomocnik pozwanego stwierdził, że skoro w dniu 28 lutego 2015 roku powódka została okradziona, zgodnie z informacją zawartą
w protokole włoskiej policji o godz. 18.30, a pierwsza wypłata nastąpiła o godz. 18.30, następne kolejno o 18.31 i 18.33 – może świadczyć o tym, że po kradzieży złodziej musieli wraz z kartą mieć poprawny numer (...). Nadmienił, że realizacja wypłat nastąpiła w procesie autoryzacji, który zakończył się wprowadzeniem prawidłowego numeru (...), przy czym nie było żadnych odmów transakcji, a zatem musiał on być wraz z kartą debetową. Dlatego też stwierdzenie powódki zawarte w pozwie w zakresie jej prawidłowego zachowania i działania w ramach zabezpieczenia karty kredytowej i (...) są zdaniem pozwanego nieprawidłowe i bezpodstawne. Zdaniem pozwanego banku wypłaty skradzioną kartą debetową są następstwem rażącego niedbalstwa ze strony powódki.

W piśmie procesowym z dnia 12 listopada 2015 roku pełnomocnik powódki podtrzymał żądanie pozwu. Nadto podniósł, że pozwany winien udowodnić, że zachowanie powódki można kwalifikować jako rażące niedbalstwo. W ocenie pełnomocnika powódki pozwany nie podjął próby udowodnienia swoich twierdzeń w tym zakresie, a powódka swoim zachowaniem nie wypełniła przesłanek wyczerpujących możliwość przypisania jej rażącego niedbalstwa.

Na rozprawie w dniu 10 maja 2016 roku strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie. Sąd wydał postanowienie, w którym dopuścił dowód z przesłuchania świadków M. R. (1) na okoliczność przebiegu zdarzenia oraz S. M. na okoliczność trybu zastrzeżenia karty, a także dowód z przesłuchania stron ograniczając dowód do

przesłuchania powódki na okoliczność przebiegu zdarzenia i trybu zastrzeżenia karty. Nadto Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanej o dopuszczenie dowodu z przesłuchania w charakterze strony dyrektora banku.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. M. w dniu 12 grudnia 2008 roku zawarła z pozwanym (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. - Oddział nr 1 w P. umowę rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) (bez (...)), usług bankowości elektronicznej oraz karty debetowej. W ramach zawartej umowy (...) Bank (...) Spółka Akcyjna zobowiązał się w pkt 1 umowy m.in. do otwarcia i prowadzenia rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) o numerze (...), na zasadach określonych w umowie
i Regulaminie rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego, usług bankowości elektronicznej oraz karty debetowej w (...) Banku (...) Spółce Akcyjnej ((...)), wydania karty debetowej do (...) oraz rozliczania operacji dokonanych przy użyciu tej karty, na zasadach określonych w umowie i Regulaminie a także zapewnienia Posiadaczowi rachunku dostępu do jego rachunków
i korzystania z usług bankowości elektronicznej, na zasadach określonych
w umowie i Regulaminie. Posiadacz rachunku – M. R. (2) potwierdziła, że przed zawarciem umowy otrzymała regulaminy, o których mowa w pkt 1, wyciąg z Taryfy oraz wykaz usług realizowanych w ramach opłaty pakietowej.

(kserokopia umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego k. 37-38.)

Rozdział 2 „Regulaminu Rachunków Bankowych i Kart Debetowych dla Klientów Indywidualnych w (...) Banku (...) SA" zatytułowany (...) wskazuje w § 37, że Posiadacz kart lub Użytkownik karty jest zobowiązany do: 1) do korzystania z karty zgodnie z postanowieniami umowy o kartę i Regulaminu, 2) przechowywania karty i ochrony (...), z zachowaniem należytej staranności i zasad bezpieczeństwa, 3) nieprzechowywania karty razem z (...), 4) nieudostępniania karty i (...) osobom nieuprawnionym, 5) nieudostępniania danych umieszczonych na karcie osobom trzecim w celach innych niż dokonanie operacji, zgłoszenie reklamacji lub zgłoszenia unieważnienia karty, 6) niezwłocznego zgłoszenia (...) Bankowi (...) SA utraty, kradzieży, przywłaszczenia, nieuprawnionego użycia lub dostępu albo zniszczenia karty, zgodnie z § 38. Toteż w przypadku utraty, kradzieży, przywłaszczenia, nieuprawnionego użycia lub dostępu albo zniszczenia karty należy niezwłocznie zgłosić ten fakt: 1) telefonicznie pod numerem dostępnym 24 godziny na dobę, podany na karcie lub w materiałach informacyjnych dotyczących karty albo na stronie internetowej, 2) osobiście w dowolnym oddziale (...) Banku (...) SA, 3) w serwisie internetowym. W przypadku podejrzenia kradzieży, przywłaszczenia, nieuprawnionego użycia lub dostępu do karty (...) Bank (...) zaleca Posiadaczowi karty złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa do organów ścigania (§ 38).

W kolejnym rozdziale Regulaminu zatytułowanym Odpowiedzialność (...) wskazuje się w § 49 ust. 1, że w przypadku wystąpienia nieautoryzowanej operacji, (...) Bank (...) SA jest obowiązany niezwłocznie zwrócić Posiadaczowi rachunku kwotę nieautoryzowanej operacji albo przywrócić rachunek Posiadacza rachunku do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana operacja, chyba że Posiadacz rachunku uchybił terminowi zgłoszenia, o którym mowa w § 55 ust. 8. Zgodnie z ust. 2 wskazanego wyżej paragrafu do momentu zgłoszenia, o którym mowa w § 38 ust 1, Posiadacz rachunku, z uwzględnieniem ust. 3, odpowiada za zobowiązania finansowe powstałe w wyniku nieautoryzowanych operacji dokonanych tą kartą, do kwoty stanowiącej równowartość
w złotych 150 euro, przeliczonej według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu dokonania operacji, jeżeli nieautoryzowana operacja jest skutkiem: 1) posłużenia się kartą utraconą lub skradzioną Posiadaczowi karty lub Użytkownikowi karty, 2) przywłaszczenia karty lub jej nieuprawnionego użycia w wyniku naruszenia przez Posiadacza karty lub Użytkownika karty obowiązków, o których mowa w § 37 pkt 1-5. Z kolei ust. 3 omawianego paragrafu wskazuje, że Posiadacz rachunku ponosi odpowiedzialność w pełnej wysokości za nieautoryzowane operacje, jeżeli Posiadacz karty lub Użytkownik karty doprowadził do nich umyślnie albo w wyniku umyślnego lub będącego skutkiem rażącego niedbalstwa naruszenia przez Posiadacza karty lub Użytkownika karty co najmniej jednego z obowiązków, o których mowa w § 37.

(kserokopia Regulaminu rachunków bankowych i kart debetowych dla klientów indywidualnych w (...) Banku (...) SA k. 41-69)

Powódka M. M. wspólnie z córką M. R. (1)
w lutym 2015 roku udała się na kilkudniowy pobyt do W.. W dniu 28 lutego 2015 roku powódka wraz z córką między godziną 18.00 a 19.00 przebywała w R., mając przy sobie walizkę na kółkach oraz torbę podręczną. W torbie podręcznej powódka posiadała m.in. portmonetkę, a
w niej karty kredytowe, pieniądze, dokumenty rejestracyjne samochodu oraz kluczki. Powódka wraz z córką pieszo poruszały się w kierunku hotelu. Podczas drogi do hotelu powódce została skradziona torba podręczna, która zawierała m.in. kartę debetową otrzymaną w ramach zawartej umowy z pozwanym bankiem. Powódka posiadała przy sobie telefon, z którego zatelefonowała do męża S. M., aby zablokował możliwość korzystania z karty kredytowej w (...) Bank (...) SA. Mąż pozwanej dokonał zgłoszenia na stronie internetowej pozwanego o godzinie 18.57
i zablokował kartę. Powódka wyceniła straty na kwotę 14.000 zł. W tym samym dniu o godzinie 19.34 przestępstwo kradzieży zostało zgłoszone na posterunku policji. W protokole policyjnym stwierdzono, że przestępstwo miało miejsce o godz. 18.30 i w jego wyniku dokonano kradzieży torby podręcznej zawierającej gotówkę, karty kredytowe, aparat fotograficzny oraz rzeczy osobiste powódki m.in. kluczyki do samochodu wraz z dokumentami, lekarstwa i dokumenty. Pozwana po powrocie do Polski zgłosiła kradzież karty w (...) Banku (...) SA i złożyła pismo o zwrot środków pieniężnych pobranych bezprawnie z jej rachunku.

(dowód: przesłuchanie powódki M. M. , zeznania świadków: M. R. (1) i S. M. k. 92 zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa wraz z tłumaczeniem na język polski k. 5-8, okoliczności bezsporne)

Dnia 28 lutego 2015 roku (data waluty) wypłacono z bankomatu znajdującego się w R. przy użyciu skradzionej karty nr ********** (...) powódki trzykrotnie o godzinie 18.30, 18.31 i 18.33 sumy pieniężne na łączną kwotę 2.007,98 zł. Nadto od przeprowadzonych operacji bank pobrał prowizję na łączną kwotę 60,25 zł. Przedmiotowych operacji z wykorzystaniem skradzionej karty dokonano przy użyciu prawidłowego kodu (...) system nie odnotował błędnego użycia kodu (...).

(potwierdzenie wypłat z bankomatu – zestawienie operacji za okres 28.02.2015-03.03.2015 k. 19-20, okoliczności bezsporne)

Powódka złożyła w (...) Banku (...) SA reklamację dotyczącą obciążenie jej rachunku bankowego z tytułu trzech operacji zrealizowanych w dniu 28 lutego 2015 roku w łącznej wysokości 2.068,23 zł w bankomacie znajdującym się w R. przy użyciu skradzionej karty debetowej.
W odpowiedzi na zgłoszenie nr (...) pismem z dnia 17 marca 2015 roku pozwany bank poinformował powódkę o negatywnym wyniku przeprowadzonego postępowania reklamacyjnego. W uzasadnieniu pisma wskazano, że dokonane operacje zostały przeprowadzone zgodnie
z obowiązującymi standardami przyjętymi do realizacji tego typu operacji – czyli użycia karty podczas realizacji operacji, autoryzacji oraz zatwierdzenia kwot operacji poprzez poprawne wprowadzenie numeru (...). Podniesiono, że potwierdzają to zgody sytemu autoryzacyjnego na realizację operacji, które zostały udzielone w godz. 18.30, 18.31 i 18.33. Wobec powyższego pozwany bank stwierdził, że odpowiedzialność finansowa za zrealizowane operacje spoczywa na powódce.

(kserokopia pisma k. 11-12)

Powódka złożyła odwołanie w sprawie zgłoszenia nr (...), która nie zostało pozytywnie rozpatrzone.

(kserokopia odwołania k. 9-10, okoliczności bezsporne)

Pismem z dnia 19 maja 2015 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 2.068,23 zł w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania na wskazany przez powódkę nr rachunku bankowego, które pozostało bezskuteczne.

(wezwanie przedsądowe do zapłaty k. 16-17)

Okoliczności sprawy Sąd ustalił bądź jako niesporne, bądź jako mające oparcie w załączonych do pozwu dokumentach, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości ani rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu, a ponadto na podstawie dowodu z przesłuchania powódki M. M. oraz z zeznań świadków M. R. (1) i S. M..

Sąd oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z przesłuchania w charakterze strony dyrektora oddziału banku (...) SA w P. na okoliczność złożenia dokumentów w zakresie wystąpienia do policji o monitoring, w tym czynności jakie podjął oddział w sprawie powódki oraz działań podjętych przez powódkę, ponieważ zeznania te w ocenie Sądu nie miałaby istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, bowiem kwestia działań powódki w świetle przedstawionych dokumentów oraz zeznań świadków jest jasna i czytelna, zaś osią sporu w przedmiotowej sprawie pozostawały działania powódki i ich ocena z punktu widzenia określonego miernika staranności. W niniejszej sprawie postępowanie podejmowane
w sprawie powódki przez bank nie budziło wątpliwości Sądu, a zatem nie rodziło też konieczności przesłuchiwania kolejnych świadków.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie postanowienia zawartej przez strony w dniu 12 grudnia 2008 roku umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) (bez (...)), usług bankowości elektronicznej oraz karty debetowej, w tym także postanowienia Regulaminu rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego, usług bankowości elektronicznej oraz karty debetowej w (...) Banku (...) Spółce Akcyjnej oraz przepisy ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 roku o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873 z późn. zm.), zwana dalej Ustawą.

Strony wiązała umowa rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...), w ramach której powódka otrzymała kartę debetową o nr ********** (...). Okolicznością bezsporną pozostaje, że w dniu 28 lutego 2015 roku w R. dokonano kradzieży wydanej powódce przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. – karty debetowej o nr ********** (...), która w chwili kradzieży znajdowała się w portmonetce umieszczonej w torbie podręcznej. Za pośrednictwem skradzionej karty dokonano trzech udanych transakcji wypłaty pieniędzy z bankomatu, na łączną kwotę 2.007,98 zł. Wszystkie transakcje zostały dokonane z użyciem prawidłowego kodu (...). Strona pozwana stanęła na stanowisku, że powódka nie dochowała należytej staranności w zakresie przechowywania numeru (...) do karty debetowej, bowiem tempo w jakim złodzieje karty debetowej przy jej użyciu pobrali wyżej wymienioną kwotę wskazywałoby, że numer (...) był przechowywany razem ze skradzioną kartą. Z tego względu pełnomocnik strony pozwanej podniósł, że zachowanie powódki należy zakwalifikować jako rażące niedbalstwo.

Osią sporu w przedmiotowej sprawie było ustalenie, która ze stron winna ponosić odpowiedzialność za transakcje dokonane przy użyciu skradzionej karty.

Stosownie do treści przepisu art. 45 Ustawy - wykazanie przez dostawcę zarejestrowanego użycia instrumentu płatniczego nie jest wystarczające do udowodnienia, że transakcja płatnicza została przez użytkownika autoryzowana. Dostawca jest obowiązany udowodnić inne okoliczności wskazujące na autoryzację transakcji płatniczej przez płatnika albo okoliczności wskazujące na fakt, że płatnik umyślnie doprowadził do nieautoryzowanej transakcji płatniczej, albo umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa dopuścił się naruszenia co najmniej jednego z obowiązków, o których mowa w art. 42 Ustawy. W ocenie Sądu, na gruncie niniejszej sprawy, brak jest podstaw do przypisania powódce rażącego niedbalstwa, które pociągałoby za sobą zwolnienie strony pozwanej od odpowiedzialności. Należy podkreślić, że przechowywanie portfela bądź portmonetki wraz z kartami płatniczymi i innymi dokumentami w torebce podręcznej jest rzeczą powszechnie przyjętą i stanowi element zwykłych czynności życiowych większości ludzi. Podróż i przebywanie w dużych skupiskach ludzkich, immanentnie może wiązać się z wystąpieniem nieoczekiwanych

zdarzeń, np. kradzieży, z czego nie można czynić powódce zarzutu. Kradzieże zdarzają się nagminnie, zaś ciężary nakładane na użytkowników kart nie mogą prowadzić do całkowitego przerzucenia ciężaru nieuprawnionego użycia kart na użytkowników. Przemawia za tym chociażby regulacja § 37 Regulaminu rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego, usług bankowości elektronicznej oraz karty debetowej w (...) Banku (...) SA oraz art. 42 Ustawy, które to przepisy zobowiązują użytkowników bankowości elektronicznej do zachowania szczególnej ostrożności wraz z ochroną wykorzystywanych przez nich instrumentów płatniczych. Jednocześnie, w kontekście zebranego materiału dowodowego, jak i spójnych i logicznych zeznań świadków brak było podstaw do uznania, że powódka przechowywała numer NIP wraz z kartą debetową o nr ********** (...) bądź udostępniła go złodziejom
w innym sposób. Słusznie podniósł pełnomocnik powódki, że postęp i rozwój nowych technologii sprzyja przestępcom, którzy „specjalizują się”
w zorganizowanych, szybkich i sprawnych kradzieżach środków zgromadzonych na wirtualnych kontach bankowych poprzez szeroki wachlarz możliwości dostępu do elektronicznych instrumentów płatniczych. Dlatego też nie sposób podzielić argumentacji pełnomocnika pozwanego, aby dowód na przechowywanie numeru (...) wraz z kartą debetową stanowił krótki odstęp czasu pomiędzy kradzieżą torby powódki, a wypłatą środków pieniężnych z bankomatu, tym bardziej wobec braku przedstawienia w tym zakresie racjonalnych dowodów.

Na marginesie należy podnieść, że powódka jako nr (...) posiadała zbiór cyfr odpowiadających swojemu rokowi urodzenia, co niewątpliwie ułatwiało jego zapamiętanie, a tym samym nie uzasadniało szczególnej konieczności jego zapisywania. Przy czym wybór takiej kombinacji cyfr w postaci numeru (...) nie może być traktowany ze strony pozwanego banku jako przykład lekkomyślności bądź rażącego niedbalstwa, chociażby dlatego, że
w Regulaminie rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego, usług bankowości elektronicznej oraz karty debetowej w (...) Banku (...) SA – nie wprowadzono w omawianym aspekcie odpowiednich ograniczeń.

Jeżeli zaś chodzi o postępowanie powódki po zaistniałej kradzieży karty debetowej, Sąd także nie znalazł uchybień, które pozwalałby mówić o braku zachowania należytej staranności. Strona pozwana w § 37 podpunkt 6 Regulaminu zobowiązała każdego użytkownika bankowości elektronicznej do niezwłocznego zgłoszenia (...) Bankowi (...) SA utraty, kradzieży, przywłaszczenia, nieuprawnionego użycia lub dostępu albo zniszczenia karty, zgodnie z § 38. Toteż w przypadku utraty, kradzieży, przywłaszczenia, nieuprawnionego użycia lub dostępu albo zniszczenia karty należało niezwłocznie zgłosić ten fakt: 1) telefonicznie pod numerem dostępnym 24 godziny na dobę, podany na karcie lub w materiałach informacyjnych dotyczących karty albo na stronie internetowej, 2) osobiście w dowolnym oddziale (...) Banku (...) SA, 3) w serwisie internetowym. W przypadku podejrzenia kradzieży, przywłaszczenia, nieuprawnionego użycia lub dostępu do karty (...) Bank (...) zalecał Posiadaczowi karty złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa do organów ścigania (§ 38). Powódka M. M. postąpiła zgodnie z wytycznymi Regulaminu, o których mowa wyżej, bowiem za pośrednictwem swojego męża S. M. dokonała zastrzeżenia karty debetowej na stronie internetowej pozwanego banku, które uniemożliwiało kolejne wypłaty środków pieniężnych z rachunku powódki. Następnie zgłosiła kradzież tamtejszej policji, która sporządziła z zaistniałego zdarzenia protokół. Po powrocie do Polski powódka postąpiła zgodnie z treścią przepisu art. 44 Ustawy, który w pkt 1 zobowiązuje użytkownika do niezwłocznego powiadomienia dostawcy (w tym przypadku pozwanego banku) o stwierdzonych nieautoryzowanych, niewykonanych lub nienależycie wykonanych transakcjach płatniczych. Nadto przepis ten w pkt 2 stwierdza, że w przypadku braku dokonania przez Użytkownika powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w terminie 13 miesięcy od dnia obciążenia rachunku płatniczego albo od dnia, w którym transakcja miała być wykonana, roszczenia użytkownika względem dostawcy z tytułu nieautoryzowanych, niewykonanych lub nienależycie wykonanych transakcji płatniczych wygasają. Wskazany wyżej termin został zachowany przez stronę powodową.

Ustawodawca w przepisie art. 46 ust. 1-2 Ustawy stwierdził, że
w przypadku wystąpienia nieautoryzowanej transakcji płatniczej dostawca płatnika jest obowiązany niezwłocznie zwrócić płatnikowi kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej, a w przypadku gdy płatnik korzysta z rachunku płatniczego, przywrócić obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza. Nadto płatnik odpowiada za nieautoryzowane transakcje płatnicze do

wysokości równowartości w walucie polskiej 150 euro, ustalonej przy zastosowaniu kursu średniego ogłaszanego przez NBP obowiązującego
w dniu wykonania transakcji, jeżeli nieautoryzowana transakcja jest skutkiem:

1) posłużenia się utraconym przez płatnika albo skradzionym płatnikowi instrumentem płatniczym lub

2) przywłaszczenia instrumentu płatniczego lub jego nieuprawnionego użycia w wyniku naruszenia przez płatnika obowiązku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 Ustawy.

Zgodnie zaś z treścią § 49 ust. 1 Regulaminu, ustalono że
w przypadku wystąpienia nieautoryzowanej operacji, (...) Bank (...) SA jest obowiązany niezwłocznie zwrócić Posiadaczowi rachunku kwotę nieautoryzowanej operacji albo przywrócić rachunek Posiadacza rachunku do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana operacja, chyba że Posiadacz rachunku uchybił terminowi zgłoszenia, o którym mowa w § 55 ust. 8. Zgodnie z ust. 2 wskazanego wyżej paragrafu do momentu zgłoszenia, o którym mowa w § 38 ust 1, Posiadacz rachunku, z uwzględnieniem ust. 3, odpowiada za zobowiązania finansowe powstałe
w wyniku nieautoryzowanych operacji dokonanych tą kartą, do kwoty stanowiącej równowartość w złotych 150 euro, przeliczonej według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu dokonania operacji, jeżeli nieautoryzowana operacja jest skutkiem: 1) posłużenia się kartą utraconą lub skradzioną Posiadaczowi karty lub Użytkownikowi karty, 2) przywłaszczenia karty lub jej nieuprawnionego użycia w wyniku naruszenia przez Posiadacza karty lub Użytkownika karty obowiązków, o których mowa w § 37 pkt 1-5. Jednocześnie wyjątkiem pozostawał ust. 3 wskazanego wyżej paragrafu mówiący, że Posiadacz rachunku ponosi odpowiedzialność w pełnej wysokości za nieautoryzowane operacje, jeżeli Posiadacz karty lub Użytkownik karty doprowadził do nich umyślnie albo w wyniku umyślnego lub będącego skutkiem rażącego niedbalstwa naruszenia przez Posiadacza karty lub Użytkownika karty co najmniej jednego z obowiązków, o których mowa w § 37. Jak widać, przepisy Regulaminu, które zostały przywołane wyżej, są tożsame
w omawianym zakresie z regulacjami ustawowymi i nie stanowią wątpliwości w zakresie ich odpowiedniego zastosowania na gruncie omawianej sprawy.

Wobec powyższego, skoro w przypadku powódki M. M. miała miejsce nieautoryzowana transakcja będąca skutkiem posłużenia się należącą do niej kartą debetową, przy jednoczesnym ustaleniu przez Sąd braku odpowiedzialności powódki w postaci rażącego niedbalstwa poprzez naruszenia jednego z obowiązków, o których mowa w § 37 Regulaminu – strona pozwana winna ponieść odpowiedzialność zgodnie z zapisami Ustawy oraz Regulaminu, o których była mowa w poprzednim akapicie.

Z uwagi na powyższe należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.427,23 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 sierpnia 2015 roku, przy czym począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powódka wygrała proces w całości, a zatem należał jej się od strony powodowej zwrot kosztów procesu. Na koszty poniesione przez powódkę złożyły się koszty zastępstwa adwokackiego w wysokości 180 zł – § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2002, Nr 163, poz. 1348 ze zm.), kwota 30 zł - tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz 17 zł – tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.